

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ה': וס"נ], (ב) לקמן
 נז., (ג) ג"ו שם, (ד) נ"א
 שאמאי לא, (ה) נ"א ק"א,

נוסחת הריב"ן

א] עולה מן המזן
ב] דמשמע לן דיוס:
ג] היום: ד] זו דיוס:
ד] נ"ט: ו] ומקצת ז] (ולא)
משום כו' ככולו) ליתא ככ":
ז] כ"ט יוס: ט] דת"ק לא
ל"ל הס"ד ואח"כ מה"ד
אלא כו': י] איטמי:

הגהות הב"ח

(א) גמ' רישא (בזאמר)
 (גלמים) תא"מ וי"צ ג'
 ט"י נעשה כאומר
 שלמים: (ז) רש"י ד"ה
 זמן וכו' והכא נמי וכו'
 מכלל דתנא קמא לא
 סבירא ליה הס"ד:

הגהות מהר"ב רנשבורג

[illegible]

כל כנויי נזירות

פרק ראשון נזיר

ו.

גליון הש"ס

תוס' ד"ה נטמא יום
שלישים. ונראה דיום ל"א
כז'. עי' לקמן י"ד ע"ב
תד"ה לוקה ודף טז ע"ב
תד"ה נטמא:

הגהות התוספות

1. ז"ל אהרין. 2. מיתום
היכל חשבין. 3. מיתום
מחוקות. 4. ז"ל שלם
גילה האשכנזי. 5. תיבה
מיר. 6. ז"ל דקוק היום.
7. ז"ל וסוק היום למחלת
מירות שני דהיינו לכאן
לכאן? 8. ז"ל שמיני וסוק
אחמרה. 9. ז"ל שחלה.
10. יום מיום גילה זו כר'.
11. תיבה יום מחק.
12. ז"ל יום ותיבה
אשכנזי. 13. תיבה דקאמר
מחק.

פי' הרא"ש

[illegible]

המשניות דלע"ג [דחשה] כסיפא דקמני ואס גילה הראשונה ליום שלשים מגלה השניה לכתחילה ליום ששים אלמא דקוף יום שלשים עולה לו למנין מזירות שני ומקמא יום חשיב כיום שלם והא לא שמעינן מרישא דאדרבה ס"ל לבר פדא דלא אמרי' מקמא יום ככולו לא בצוק מירות וחשיב צניק² ליום הא לא המקבל מירות בחצי יום הא לא חשיב חידוש למקשה דפשיטא שאדם מקבל מירות בחצי היום [ומשני סד"ה א"י] שלא היה עסוק במירות תחילה ויכיר לכל מזירותיו אבל הכא דנהג מזירותיו עד חצי היום אימר לא יעלה לו דליוני ניכר מזירותו קמשמע לן דלפי"ה הכי עולה לו לכאן ולכאן: **הגה"ח** אמר ר' סיפא **מסייעא ואם גילה הראשונה ליום ששים מגלה השניה ליום ששים.** אלמא דמשך המירות כ"ט יום ולכן אמר] בדדעיבד אס גילה הראשונה ליום שלשים יא' ורישא דלכתחילה צריך לגלה ליום שלשים ואחד נעשה כאומר שלימים וחדרנן בעלמא דגורין סתם מירות אטו היכא דלאמר שלימים דאז צריך לגלה לששים ואחד כדשני נמי ארישא:

דערב מתנא קשיא ביפא. דקתני אס גיחא רחשונה ליוס שלש
אלמא דביוס שלשים מני לגלוחי: אמר לך רב מתנא סיפא
יוס שלשים עולה לכאן ולכאן. פירוש משום א' הכי דיוס שלשים י'ש לומר
הראשונה: שלשים י'ס דילא משום דמקתא הוים ככולו ועולה לו
מקתא למזירות ראשונה הלכך מור' דיעבד דלא לכתחילה צעיקין
ל'א' (שלימים) דמשך מזירות שלשים י'ס כדשני נמי ארישא ומהה
שמגלה השניה לכתחילה ליוס ששים משום דסוף סוף עולה להסתחלת
מזירות שני מידי דהוא אהרם דמקבל מזירות בחצי היום וגמלא דיוס
שלשים הווא להסתחלת מזירות שני להכי מגלה השניה לכתחילה ליוס
שלשים ופריך לרב מתנא מאי קמ"ל תנא דאמר מקתא הוים ככולו
הא מרישא שמעינן ליה דקתני מי שאמר הריני מיר מגלה יוס
שלשים ואחד ואס גיחא ביוס שלשים י'א מטעם דמקתא הוים ככולו
לרב מתנא ומשך דמרישא לא שמעינן אלא דמקתא הוים כשלשים
לרב מתנא יוס לתנא מזירות ראשון לכאן ולכאן [וא'] ואס תאמר ולרב
שונה יוס שלשים דילא הא ברישא קתני לה בדיא אס גיחא יוס
י' מרישא דקתני אס גיחא הראשונה ליוס שלשים דמגלה השניה ליוס
מ"ל דאותו סוף היום עולה למנין מזירות שני ומלא כי יוס ששים
כולו לרב פדא ביוס שלשים להשלים מזירות שעבר מודה הוא דמקתא
ס דפשיטא דעולה לו ליוס שלם והא לא שמעינן מרישא ואיכא קתא
וגמלו ככולו בתחילת המזירות אלא הכא דנהג מזירות עד חצי היום אימא
יוס י' עולה לו למנין כלומר לכאן ולכאן: **תני אה** גיחא
יוס ללאשמועין וומר דיוס י' עולה לכאן ולכאן שגגת ראשונה
[מתנא] המזירות יוס י' שגגת בו בראשונה ולכן צריך ליתן טעם
דבר פדא למא לי הא אמרי' משך מזירות כ"ט יוס ולמה לו לתנא
ל מגלת היתה ביוס שלשים ופשיטא דילא דיעבד כיון דלא צעיקין
י' כלומר מכאן אי מדקדק דמשך מזירות כ"ט יוס דקתני דיוס שלשים
מנין ראשון כנזכר לעיל דכיון דתנא מייקל בו כל כך להחשיב יוס לכאן
שם שנטמא בתוך זורו וקשה ולרב מתנא מי ניחא הא אמרינן לעיל ולרב
שלם יוס¹⁰ מורו ולא יסתור אלא [ו'] ויש לומר כי אמרי' מקתא
דיעבד יא אס לא נטמא אבל נטמא ביוס שלשים קודם בגלגלת והבאת
יוס ואחד אלא ודאי נטמא מורו וסותר הכל כיון דלא השלים כל
צרכא דתנן הריני מיר מאה אס¹¹ נטמא יוס מאה סותר הכל מאה
אלא ו' ויש לומר דה"ל קאמר בשלמא לרב מתנא ניחא צין רישא
ס מאה ואחד דקאמר דסותר שלשים יוס אע"ג דכבר נשלם נדורו
יוס שלשים דסתם מזירות שהוא מגלגל¹² מן הדורה דסתם סותר
צין סיפא דכפרישה י' וגרסה דיוס שלשים ואחד נמי סותר כל שלשים
[ו'] אלא לרב פדא קתני צין רישא צין סיפא אמאי סותר שלשים יוס צין
גמרי ודוקה לו לומר דמי נטמא ביוס שלשים סותר מדרבנן דמרבנן
לא היה רצוי לגזור אטו נטמא יוס י' כיון דהוא גופא דרבנן ומשני
פ"י אינו סותר כלל למפרע מורו דהא השלים מורו ב"ט יוס וכי נטמא
ו' שצריך לחזות שלישי ושציעי להציב קרבנותיו צטורה והיינו סותר
מור אכתי בר פדא צציק רבנן ועבד כר' אליעזר ויש לומר דבר פדא
סוך מזירות לא אשכחן דפליגי אלא בסתירה דלר' אליעזר אינו סותר
רבנן בעלמא דגזירה מדרבנן היכא דאמר מזירות סתם אטו היכא
בבתוך ימי מורו ורבי אליעזר לא גזר לכך אינו סותר אלא שצעה
בבתוך פדא ולומר דהא נמי דרבנן השלים וכלהו חד גזירה היא דלא
יצא לומר כמו כן שלא יסתמך ביוס שלשים ביוס שלשים:

מלהב

סתם נזי' כ"ט יום מדאורייתא אמאי סותר דפשיטא דנזיר שהשלים נזירותו ואחר מלהביא קרבנותיו שאינו סותר אם נטמא:

[illegible]

הכי אמינה ועיל שחס גילה ציוס ל' יאה אלכ טעמא דהא ממתינין
לא הוי כדאמרת משום דמקתא היום ככולו: **תנן מי שאמר הריני
נויר נעמא יום שלשים סותר אם הכל בשלמא לרב מתנא.** דלחמר
דלחן נזירות פחות משלשים משום הכי כי נעמא ציוס שלשים בחוץ
מקתא קרינא ציה וסותר הא הכל. ואי קשיא לך דאמר תריך רב
מתנא לעיל דלמר מקתא היום ככולו (ו) הבא נמי יומא מקתא היום
ככולו ואם נעמא ציוס שלשים לא יאה סותר כלום הא לא קשיא
דלמר לך רב מתנא הא תנא קמא דרבי אליעזר סבר לא אמרי'
מקתא היום ככולו דהכי קא ממתינין קסבר רבי אליעזר מקתא
היום ככולו מכלל ^ידנתנא קמא דר' אליעזר סבר לא אמרינן
מקתא היום ככולו: **אלא לצר פדה.** דלמר אין עיקר נזירות
אלא כ"ט יום אמאי סותר הא ^יניטמא אחר מנחת ימי מזרי:
אמר

[illegible]